

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „**KOROŠKI SLOVENEK**“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Moderni bogovi.

Iz razvalin liberalnega družabnega in gospodarskega življenja, iz neuspelega samodržstva poedinca se vedno bolj oblikuje novi urejevalec življenjskih odnošajev; država in njen nositelj nacija. Demokracija, svoboda misli in dela, gospodarska nevezanost, razredni razkol in kar še vse tvori ogrodje dosežane dobe, se umika novi miselnosti, novemu, še ne docela znanemu svetu. Narodi sveta doživljajo velikansko duševno revolucijo, večjo od revolucije krvavih francoskih let pred stoletjem in pol. Moderni bogovi izpodrivajo stare bogove na oltarju sveta.

Nadvse poučljiv je za to razvoj narodnega socializma v Nemčiji, četudi nikakor ne stoji kot osamljen pojav v svetu, marveč mu drugujejo italijanski fašizem in v gotovem smislu tudi sovjetski komunizem. — Nemčija je na poti k državni diktaturi. Gradijo jo na načelu narodne celote, na „totalitarnem principu“. Posameznik s svojimi duševnimi in telesnimi zmožnostmi se ves brezpogojno podredi državi. Država usili vsem življenjskim področjem — gospodarstvu, kulturi, socialnemu in verskemu življenju — svojo voljo. Vera je v novi državi odvisna od državne oblasti in od nje izvaja svoje pravice in dolžnosti. („Cerkve mora imeti za svoje delovanje posebno dovoljenje od države“, pravi nar. soc. pisatelj Götz v nekem nemškem mesečniku.) Država samolastno odreja vsem državljanom njihove dolžnosti in pravice.

Država je organiziran narod in ta je v Nemčiji nositelj vse pravice in vsega prava. Narod-država je središče, koder se osredotočujejo pravice in dolžnosti poedinčeve. Sama si taka država določa, kar jo pospešuje, sama si je edina in neodvisna oblast, sami si jemlje moč in pravico, sama sebi si je namen. Taka država ne priznava božjega reda na zemlji in svoje oblasti ne sprejemati od Boga. Sama si hoče biti svoj bog, sama vir pravice in resnice.

Poglejmo v naslednjem, kako se taka država izživlja in kako uspehi jo kronajo. Saj končno uspeh ali neuspeh odločuje o njeni upravičenosti ali neupravičenosti. V Nemčiji tvorijo katoličani manjšino, večina je luteranska. S prvim dnem nastopa hitlerjanstva je vstalo nasprotje med njim in katoličanstvom, verska razdvojenost Nemčije to nasprotje še povečuje in postruje. Katoličani odločno odklanjajo vmešavanje države v verske zadeve, luteranci pa so se takoj v začetku podredili državni oblasti. Odločno katoliško stališče vodi do sporov z državo in njenimi organi. Sodelovanje države s Cerkvijo je razbito. V Cerkvi vidi narodno-socialistična oblast najnevarnejšega tekmeca za oblast, zato odklanja njen vesoljni nauk kot nezdržljiv z narodno-socialističnim naziranjem, zato odklanja posebno njen nauk o enem Bogu in Njegovem namestniku na zemlji. Može vodilnih cerkvenih krogov navdaja vedno večja skrb. Nemčija ostaja kulturno vedno osamljena. Ob novem gibanju se prazni zakladnica nemške duše.

Kaki so odnošaji nove Nemčije do njenih sosedov? Šele nedavno se je ob nezaupanju sosedov do Nemčije razbilo razorožitveno pogajanje in sicer v neprilog Nemcev. Pred tednom je odločila Zveza narodov glede glasovanja v posaarskem ozemlju, da se bo glasovanje vršilo kljub vsemu nasprotovanju nemške vlade v miru in svobodi in onemogočilo se

bo vse motnje brez ozira na nemške proteste. Nemška zunanja politika je danes neplodovita. Visoko doneča gesla in ekstremni nacionalizem ostajajo doma, v svetu pa raste nezaupanje in bojazen. Predhodniki sedanjega gibanja so proglašeni za veleizdajalce domovine. In vendar so bili le-ti nemški voditelji — Stresemann, Brüning — tisti, ki so šli nemoteno od uspeha do uspeha. Polahno so rušili obzidje verzajske mirovne pogodbe. V miru in sporazumu so izpraznili Porurje, izpraznili vse Porenje. Le-ti so osvobodili nemško zemljo od Nizozemske do Alzacije, zmanjševali reparacije in jih k koncu sploh izbrisali. Podpisovali so mirovne in prijateljske pogodbe, medtem pa krepili notranjo nemško moč. Da bi bili še danes na vladi, velesile bi bile Posarje vrnile Nemčiji brez glasovanja predčasno. Danes pa je okoli Nemčije visok zid in v zadnjem času

je odrinjena še edina prijateljica Italija v podvojeno previdnost.

Nevarnost nove nemške države vstaja tudi nemštvu v inozemstvu. Množijo se med njimi veleizdajniški procesi, za političnimi in nepolitičnimi majšinskimi organizacijami se sluti iredento. Manjšinsko vprašanje sploh izgublja ob novi nemški pravici svoje osnove in z njimi svojo upravičenost.

To so zunanji znaki pogubnega življenjskega gledanja v novi dobi, prikazanega na nemškem vzgledu. Kdo pa naj preceni rane, ki jih je in jih bo nova miselnost zadala mlademu, rastočemu rodu v njegovem duševnem in duhovnem svetu! Nemška država postaja očitno svarilo pred enakimi in sličnimi poskusi. Po njej naj svet razume, da ne gre nadrejevati zemskega, naravnega nadzemskim, nadnaravnim silam.

Velesile bodo posredovale.

Podtajnik italijanskega zunanjega ministrstva še ni bil dospel v Rim, ko so hitlerjevski agenti v Avstriji raztrosili vest, da v doglednem času izvedejo glavni udar proti Dollfusovi vladi. Te in slične, enako neosnovane grožnje so dovedle našo vlado do **odločnega koraka v Berlinu**. Poverila je svojemu poslaniku v Berlinu, naj izroči rajhovski vladi njeno pritožbo nad vmešavanjem v notranje avstrijske razmere. Odgovora do danes — ko to pišemo — ni in je povoljen odgovor Berlina tudi brezizgleden. Avstrijsko vprašanje je Hitlerju in njegovim obenem vprašanje mednarodnega ugleda Nemčije, ker bi po njihovem mnenju vsako tozadevno popustljivost svet razlagal za slabost in umik. Nemški propagandni minister Göbbels je nedavno izjavil, da o kakem vmešavanju Nemčije v avstrijske razmere ni govora, „kajti če se prirodni interesi avstrijskih narodnih socialistov strinjajo z interesi v Nemčiji, o vmešavanju še ne more biti govora“. O rajhovskih podporah avstrijskim pristašem, o izzivanjih v monakovskem radiu, o tiskanju protiavtstrijskega propagandnega materiala v Nemčiji in o potvarjanju listov kot „Kärntner Tagblatt“-a ni seveda dal bližnjih pojasnil.

Nemčija do danes odklanja vsak odgovor glede neposrednega vmešavanja v avstrijske razmere. Trdi, da ima z vodstvom avstrijskih narodnih socialistov le ideine vezi kot jih ima n. pr. z italijanskim fašizmom.

Kako gledajo to danes nedvomno najaktualnejše vprašanje odnosov Nemčije do Avstrije v inozemstvu? Anglija zavzema

več ali manj nevtralnno stališče, a se je izjavila pripravljena, da v danem slučaju da pobudo za skupni korak velesil v Berlinu. Po njenem mnenju bi s poizkusom nasilne priključitve Avstrije bil mir v srednji Evropi skrajno ogrožen. Italija se je očitno izrekla za sedanjo Avstrijo, vendar jo svari, naj skuša najti most do Nemčije. Francija se odkrito zavzema za to, naj se za varnost Avstrije pred Nemčijo nudi mednarodno jamstvo in sicer v okvirju Zveze narodov. Mala antanta se je na svojem nedavnem zasedanju v Zagrebu izjavila za avstrijsko neodvisnost. V glavnem se torej lahko reče, da je vsa ostala Evropa na strani Avstrije, četudi ne vidi še potrebe neposrednih korakov v njen prilog.

Dollfusova vlada se z res vzgledno potrpežljivostjo brani najskrajnejšega sredstva za obrambo avstrijske neodvisnosti: pritožbe na Društvo narodov, naj v smislu svojih pravil zavzame proti Berlinu odločno stališče. Dollfuss zagovarja svoje zadržanje z interesi nemške časti, ki zabranjujejo uporabo takega sredstva. Od nadaljnega stališča Berlina je odvisno, če naj se kancler posluži tega najskrajnejšega sredstva.

Prisilni ali prostovoljni sporazum Dunaja z Berlinom pa **nikakor ne bo ukinil borbe v notranjosti Avstrije, ki je končno borba dveh nasprotnih si svetov ali idej. Med poganskim pojmovanjem nemštva v rajhu in med krščanskim pojmovanjem narodnosti v Avstriji ni kompromisa, marveč le zmaga in poraz.** V tem pogledu je Avstrija — četudi kaže videz nasprotno — tudi brez inozemske pomoči močnejša od Nemčije.

Pred podpisom balkanskega pakta. Pogodba štirih balkanskih držav — Jugoslavije, Rumunije, Grčije in Turčije — vzbuja vedno večjo pozornost v mednarodnem svetu, ker je edinstven dokaz miroljubnosti Balkana. O posameznih točkah pogodbe se poroča: Države se medsebojno obvežejo, da druga drugi ne bodo napovedovale vojne. Spore bodo reševale z mirnimi sredstvi, izvzemši slučaje upravičene obrambe. Ustanovile bodo razsodišče iz predstavnikov vseh štirih držav. V slučaju, da bi se o kakšni zadevi ne mogle sporazumeti, bo razsojalo mednarodno razsodišče v Haagu. Države se bodo medsebojno podpirale v slučajih napadov drugih držav, ki

jih bo ženevski svet označil za rušiteljice mednarodnih pogodb. Države si bodo tudi pomagale, da se obdržijo sedanje državne meje na Balkanu. — H podpisu bodo povabile tudi Bolgarsko, ki se zna po rešitvi nekaterih spornih vprašanj odločiti za pristop.

Nova vlada v Jugoslaviji. Minuli teden je podala vlada Milana Srskiča ostavko, katero je kralj Aleksander sprejel. Novo vlado je sestavil bivši ministrski predsednik Nikola Uzunovič. V vladi sta tudi dva Slovenca in sicer minister za socialno politiko in narodno zdravje Ivan Pucelj in minister brez portfelja dr. Kramer.

Bolgarski kralj v Rumuniji. Koncem minulega tedna je bolgarski kraljevski par posetil Bukarešto. Vse ulice so bile okrašene z bolgarskimi in rumunskimi zastavami, visoke goste je pričakovala številna množica. Bolgarski kraljevski par je spremljal min. predsednik Mušanov. Prihod se je razvil v veliko manifestacijo bratstva obeh sosednjih narodov. Vladni rumunski list piše h posetu: Zadnji sestanek kralja Karla s kraljem Borisom na Donavi je obnovil medsebojne zveze med obema državama. Sedanji obisk pa je te odnose še zboljšal in poglobil v prid miru ter gospodarskih in političnih interesov obeh narodov. Ostali listi naglašajo veliko željo Rumunije po še ožjem prijateljstvu in tesnejših odnošajih z bolgarskim sosedom.

Najvažnejša naloga nemštva: braniti svet pred slovanstvom. „Berliner Tageblatt“ piše v uvodniku ene zadnjih števil o germanstvu in slovanstvu ter končuje svoja izvajanja s sledečim opozorilom: Nemčija ima zgodovinsko poslanstvo z ozirom na slovanski svet, ki stalno narašča in prodira. Nemški uspehi bodo izžarevali v svojih posledicah po vsej srednji Evropi, nemški neuspehi bodo slovanski pritisk le še povečali. Naj Nemčija nikdar ne pozabi svojega zgodovinskega poslanstva, ki ga mora v imenu civilizacije vršiti v očigled vstajanja slovanstva. — Še nedavno pa je govorila Nemčija o komunistični nevarnosti, katero zajeziti je njena naloga.

Hitlerjanci divjajo proti katoličanom. Spor med hitlerjevstvom in nemškimi katoličani se čimdalje bolj poostruje. Do prvega resnega spopada je prišlo v Stuttgartu, kjer so katoliki ob proslavi svetega leta imeli veliko proslavo. Hitlerjansko propagando so ob tej priliki obsodili kot propagando nove germanske cerkve. Napovedali so skupno fronto katolikov in protestantov proti poganstvu. Shoda se je katoliška mladina udeležila v uniformah in z zastavami. Manifestacija je izzvala vihar razburjenja med hitlerjanci, ki so sedaj v svojem tisku pričeli gonjo proti katoliški duhovščini. Aretiranih je bilo večje število duhovnikov. Posebno ostro se režim zaganja v monakovskega kardinala Faulhaberja, češ da je dal znamenje za antirežimsko gonjo.

Zadeva sleparja Staviskega vzbuja med ljudstvom vihar ogorčenja. Škandal Staviski, o katerem smo poročali tudi mi v predzadnji številki, zavzema vedno večje mere. Med preiskavo so našli številna nakazila s katerimi je Staviski nakazal milijonske svote raznim političnim osebam. Še večje ogorčenje pa se je ljudstva polastilo, ko se je izvedelo, da je iz procesa Staviskega izginilo nič manj kot 1200 aktov. Na ta način se je goljufu posrečilo, da je celih šest let nemoteno goljufal ljudstvo. Aretiranih je bila že dolga vrsta višjih uradnih

funkcionarjev, obtežuje se domala vse člane vlade. Govori se o skorajšnjem odstopu celotne vlade. Nacionalna desnica izrablja slučaj Staviskega v svoje politične namene in sklicuje burne demonstracije množic pred parlamentom. Dobro ji pri tem služi svoboda besede in tiska, ki še danes vlada v Franciji. Napovedujejo obenem odkritja manjših škandalov.

Boj za Tihi ocean. Boj za nadoblast na Tihem oceanu ni nov, vedno spet so se tod srečavali interesi Rusije, Japonske, Amerike in Anglije. Kot se oborožujeta Rusija in Japonska, tako tudi Amerika in Anglija ne držita rok križem. Nedavno so se sestali admirali angleških, avstralskih in novozelandskih ladij na vzhodnem morju, da se posvetujejo o obrambi pred naraščajočo japonsko nevarnostjo. Japonski zunanji minister je vrgel v svet kralico „Azija Azijatom“ in v tem smislu se vrši že leta oster gospodarski boj za nadvlado na tržiščih okoli Tihiega oceana in na teh tržiščih danes nedvomno zmaguje Japonska s svojim cenim blagom. — Ni izključeno, da bo ta boj za nadvlado na vzhodu, ki se danes vrši še v tišini, prej ali slej privedel do oboroženega spopada.

Sreča na vasi.

„Oj srečna tista fara, kjer je navada še ta stara“, pravi neka stara pesem. Danes, v dobi vsesplošnega napredka, novih misli in nazorov, ki so obljubljali človeštvu srečo in zadovoljnost, vedno bolj spoznavamo resničnost vsebine zgorajšnjih besedi. Poglejmo samo v naš domači svet! Kje živi danes še največ sreče, zadovoljnosti in neko blagostanje, kolikor se v teh časih sploh more govoriti o blagostanju, če ne tam v preprostih kmečkih domovih, kjer še spoštujejo staro vero in staro navado. Torej je bil tisti pristni podeželski konzervativizem bolj na mestu kot lahkovernost v novotarije!?

Svojčas naših starih nismo mogli razumeti, ko so se protivili novodobnemu gospodarstvu. Njihovo naziranje se nam je zdelo nazadnjaško in šele danes uvidevamo njihovo upravičenost. Mi mladi smo segli po novih gospodarskih sredstvih in smo menili, da moramo korakati z novim časom. Stroji, motorji, elektrika so nadomestili delovne moči. Bili so morda marsikod potrebni, često pa se je z njimi naselil tudi dolg pri hiši, katerega teža postaja čimdalje hujša. Pa se zagovarjamo: novi čas tako zahteva. Gospodaril je nekje v Rožu mož, stara korenina. Gospodarstvo je uspevalo, sosedje so se za gospodarjem obračali s spoštovanjem. Prišli so za njim mladi, na skedenj so postavili stroje in motor in tudi

ostalo gospodarstvo modernizirali. Novotarije mladih so starega moža tako bolele, da se je zaklel, da nikdar ne pojde več v skedenj. „Sedaj bodo delali stroji, ljudje pa bodo trpeli glad“, je odvrnil na sinova ugovaranja. Še je dovolj drugih primerov, ki jasno kažejo, da mnoge novotarije, ki smo jih do danes smatrali za velike pridobitve, v resnici ne pomenijo nikakega gospodarskega olajšanja, marveč le zadolžitev, brezposelnost in nezadovoljnost. Zato bo treba odslej čim večje previdnosti v gospodarjenju in čim večjega uvaževanja izkušnje starih!

Pa našo vas je zadelo še drugo zlo in gorje, večje od gospodarskega! Težko je na deželi še najti vas, kjer bi bila doma stara medsebojna ljubezen, zaupanje sosedov, vaška družina. Le še hišne številke dokazujejo vaško skupnost, med sosedmi pa vlada nesoglasje, prepir in jeza. Tudi med nami, koroškimi Slovenci, ki smo znani kot miroljubni, je žal tako. Odkod te razprtije, ta razcepljenost, ki je stara vas ni poznala? Ko se je postavila v naših občinah šola, so prišli z njo tudi učitelji in z njimi novi nazori. Pridružil se je učiteljem še kak trgovec ali gostilničar, ustvarjal se je na vasi nov miselni svet, tuj doseganju, in užival vso podporo mesta. S tem svetom se je naselila na vasi kal prepira, vstajala sta dva tabora: župnikov in učiteljev, začela se je gonja naprednih in „katoliških“ in je končno našla v političnih strankah svoj najostrejši izraz. S tem je bila edinost na vasi pokopana, sreča in zadovoljstvo sta se umikali in na njuno mesto se je naselilo prepiranje in sovraštvo. So še na naši zemlji poedine vasi, kjer se sosedji ne sovražijo, marveč si pomagajo v sreči in nesreči. In kaj jih je ohranilo srečne: zvestoba njihovi stanovski časti, ki jim zabranjuje ozkosrčne prepire, plitvo strankarstvo in puhlo svobodnjaštvo.

Še nekod tiči korenina gorja na naši vasi. Nekoč je hišni križ spadal na častno mesto v sobi. Še danes si ne moremo misliti kmečke hiše brez razpela. A ponekod so zavrgli s staro šaro vred tudi to. Koliko se je nekoč po naših domovih molilo! Pred jedjo in po jedi, v sobotnih in nedeljskih večerih, v večerih pred večjimi prazniki se je znašla cela družina v skupni molitvi. Zato pa se je znašla skupno tudi v stiskah in težavah in jih voljno prenašala. „Kjer Bog, tam mir, kjer mir, tam blagoslov“ pravi stara pametnica. Gospodov dan je bil nekoč vir tihe vaške sreče. Še danes je lepo videti ljudstvo, ko se vsipa veselih obrazov in z mirom v srcu iz svojih cerkva. Dalo je Bogu kar je njegovega in zato sme upati, da mu da tudi on kar rabi za dušo in telo. Pa so tudi vasi spačenega obraza, kjer se na Gospodov dan polega in ponočuje, zabava in veseli se tja v rano jutro sledečega delavnika.

PODLISTEK

Sloveni na pohodu.

Vladimir Levstik.

(Koniec.)

Ko je devojka videla, da je rešena, je brž pristopila k njemu in mu poljubila stremen. Opazil je, da je zala, shujšana od glada in naporov.

„Kdo si?“ je vprašal slovensko. Ni ga razumela.

„Kdo si?“ je ponovil v jeziku Longobardov, ki se ga je naučil od robov.

„Nisa je moje ime. Z materjo sva se skrivali pred Longobardi; vse pobijajo, kar ostavlja za seboj. A mati je zbolela od glada in muk in umrla. Kopala sem ji grob in v tem so me zaslačili razbojniki. Hvala ti! Vzeml me s seboj, da ti bom pasla ovce in goved!“

„Torej nisi Longobardka?“ se je zavzel Sloven. Deklica se je blede nasmehnila.

„Longobardke imajo žolte lase, a moji so črni.“ — „Rimljanka si?“

„Ne.“ je odgovorila Nisa. „Tu sem doma. Moje ljudstvo je živelo v teh krajih mnogo sto let pred Rimljani.“

„Kako se je zvalo? Karni?“

„Karni so prišli za nami. Ilirka sem. Očetje mojih očetov so bili knezi te dežele. Njih zadnji se je umaknil sovragom v gore. Poslednja kaplja krvi njegove je Nisa. Živelci sva z ma-

terjo v hribih in pasli ovce. Dom so nama zažgali, čredo so vzeli, midve pa sva ubežali v gozd. Tu v svežnji imam svetinje svojih prednikov. Pokažem ti jih, ako mi pokoplieš mater in me vzameš seboj.“ — Proseče solze so zableščale v njenih črnih očeh.

„Z menoj hočeš, a niti ne veš, kdo sem!“ je rekel mladi vojniki.

„Vidim, da si dober, močan in mogočen. Gotovo si knez svojega ljudstva. Tvoja suznja bom, da me boš čuval v svoji senc.“

„Suznje nočem, ker si knežje krvi. Pomagala boš našim ženam variti jed in streči bolnikom. Ako dovolijo starejšine, postaneš kdaj moja žena. Tako se bo videlo, da je zemlja katero si jemljemo, naša od prvega dne.“

Nisa je zardela. Sklonila se je in vnovič poljubila Slovenu stremen. Nato je tiho vprašala: „Kako ti je ime?“

„Trdoboj sem, sin Ljutice župana. Oče mi je poginil pod Celejo in z njim polovica plemena. Jaj sem z ostalimi prvi preplezal zid. Pravijo, da je zmaga moje delo. Zato me je pleme izvolilo za vojvodo v boju, čeprav je dosti starejših in tudi hrabrejših.“

„Česa iščeš s svojo vojsko v teh lesovih?“

„Svet jemljemo.“ se je nasmehnil Trdoboj.

„Naš je, ker nas je mnogo.“

„Dosti?“ je živo vprašala Nisa.

„Kakor listja in trave.“

„Odkod prihajate?“ — „Od začetka sveta. Sami ne vemo, odkod.“

„In kam ste namenjeni?“ — To vedo le bogovi. Na kraj sveta. Kdo nas zavrne? A dotlej ostanemo tu. Na morje hočemo. Iztešemo si brodove in bomo vladali morju. Veš li pot na obalo?“

Nisa je iztegnila roko in pokazala po cesti. Njeno bistro oko se je z obzurdovanjem ustavilo na mladem junaku. Potem pa so jo oblile solze in pokleknila je k truplu svoje matere, ki je ležalo nedaleč, odeto z višnjevimi plaščem.

Trdoboj je pozval bojnike, da so izkopali grob. Vanj so položili Nisino mater in so jo zasuli ter pokrili gomilo s težko kameno ploščo, da je ne bi izgrebli volkovi. Žene, ki jih je poklical s teleg so prišle in so milovale devojko. Nasitile so jo ter ji dale robačo, kakršne so nosile same. Nato so zapeli rogovi, Trdoboj je posadil Niso na svojega šarca, da je kazala pot. Sam pa je stopal neš zraven in je vodil konja za uzdo kakor je pristalo njej, ki so bili njeni predniki vladarji dežele.

Zvečer so prišli iz šume. Svet je postal skalnat in gol. Drugi dan so dospeli do kraja, kjer je padla skala malone stmo navzdol. Tu so zasledili pred seboj srebrn blesk, ki je igral v nedogled in ga ni bilo moči premeriti z očmi.

„Kaj je to?“ je ostrmel mladi junak. —

„Morje“ je odgovorila Nisa. — „Morje!“ je zaklicala vojska. „Naše morje! Morje Slovenov!“

Spodaj na morski obali je ležalo mesto, ki se je zdelo prazno. „Kako se imenuje ta grad?“ je vprašal Trdoboj.

Navedli smo trojno gorje, ki danes ogroža našo vas: gospodarska kratkovidnost, ginevanje stanovske časti in verska brezbržnost. Tod so korenine vsega zla na deželi in le če izrujemo te in jih nadomestimo z zdravimi, se bo spet naselila sreča na vasi in v hiši.

O. J.

DOMAČE NOVICE

Med Avstrijo in Jugoslavijo je sklenjena socialno-zavarovalniška pogodba. S 1. januarjem t. l. je stopila v veljavo med Avstrijo in Jugoslavijo sklenjena pogodba o socialnem zavarovanju, ki pravi med drugim: Nastavljenci jugoslovanskega državljanstva zamorejo prijaviti dobo svoje predzaposlitve do 30. junija. Doba jim bo šteta proti vplačilu enega dela zavarovalniških prispevkov. — Kdor zavarovanja ni mogel prostovoljno nadaljevati, ker je bil za del službenih let penzijsko zavarovan v Jugoslaviji, zamore to sedaj storiti, v kolikor zadostuje dobe jugoslovanskega penzijskega zavarovanja do dosege penzije. Prijaviti se je najpozneje do 31. marca. — V ostalem sta državi glede bolniškega in penzijskega zavarovanja sklenili, da bosta z državljanji druge države enako postopali kot s svojimi državljanji. (Pojasnila daje tudi pisarna Pol. društva v Celovcu.)

Gospodarji! Ne pozabite objaviti odslovljenih in prijaviti novo sprejete posle kmetijski bolniški blagajni! To storite lahko tudi potom občinskega urada, ki vam izstavi tudi potrebno potrdilo.

Neumestna pustna šala. V mnogih slovenskih vaseh kroži neko pismo dozdevnega „kralja Matjaža“, pisano v spakedrani slovenščini in podpisano z „dr. Dipl.“. Za imenom se menda skriva navaden meščan-novak neslavne zgodovine. Menimo, da naš kralj Matjaž v Peči lahko mirno spi naprej in se mu takih tekmecev ni treba bati. Neumestni pustni šali tudi ljudstvo ne bo nasedalo.

Težki gospodarski položaj krškega škofijstva. Listi so svoječasno objavili poročilo gen. vikarja mil. Schmutzerja, ki slika težki gospodarski položaj škofijstva. Večina premoženja so gozdovi, ki pa so danes vsled slabih cen in pomanjkljive prometne zveze nerentabilni. Pri tem trpi tudi veliko število gozdarskih delavcev in kmetov, ki so prej s sekanjem in vožnjo lesa lepo zaslužili. Škofijstvo mora kriti gradbene stroške 58 župnij in k njim pripadajočih poslopij. Davčni zaostanek iz leta 1932 znaša 61.000 S. Da krije to svoto, je škofijstvo prodalo neko poslopje v Gospa sveti, a dovoljenje za prodajo še do danes ni izstavljeno. Davkarija pa je pri sodnji dosegla eksekutivno iztirjatev zaostalega zneska. To je zaostanek zemljiškega

„Tergeste mu pravijo Rimljani,“ je odgovorila Nisa.

„Iz naših krajev tvorijo vanj volno, železo in kožo.“

„Trst,“ je ponovil mladenič. Nato se je ozrl in je videl latinske kupce iz mesta, ki so prispeli z obilnimi darovi, da bi prosili Slovenske priznanašanja in zaščite. „Glavo izgubi, kdor vzdigne roko na ta grad?“ je rekel svojim vojnikom. „Tu hočemo tesati brodove in razpenjati jadra, da bomo vladali morju. Zakaj ljudstvom, ki ga gledajo, je dana sreča, bogastvo in moč.“

„Tu ostanemo!“ se je smehljaje obrnil mladi vojvoda do Nise.

„Mnogo let?“ je vprašala. „Za vse čase?“

„Toliko let, kolikor je zvezd na nebu.“

Zgradili so si domovja in vojvode bele dvore, tesali so brodove in so pluli na sinje morje. Trdobjoj pa je vprašal starce in dovolili so, da je napravil svatbo in pir ter se oženil s prelepo Niso.

Od tistih dob živi Trdobjojev rod na svoji zemlji. Minilo je mnogo sto let in Trdobjojeve vnuke je doletela sreča in nesreča. Toda oni ne obupavajo v hudih dneh, ker ljubijo svoj dom in vedo, da jim je živeti ob sinjem morju, dokler se ne utrne poslednja zvezda z neba. Sto in tudi tisoč let trpljenja pa je proti temu še manj od kaplje vode, ki jo zajameš morju iz brezdanje globine.

in občinskega davka, dočim dohodninskega davka vsled pomanjkanja dohodkov sploh ni bilo predpisanega. Posebno zadnje dobro označi težki gospodarski položaj škofijstva.

Schumy in politika. Na svoječasno novico koroških listov o izstopu bivšega ministra Schumyja iz politike in o njegovi izselitvi v Švico je Schumy odgovoril v „Bauernzeitung“ med drugim: V deželi je znano, da se že dalje časa bavim z mislijo izstopiti iz političnega življenja. H temu pride še, da bom v bližnji dobi stal pred važno odločitvijo. Ni mi pa znano, da bi imel postati član upravnega sveta švicarske tvrdke mobilij. Ne spadam k onim ljudem modernega političnega življenja, ki svoje prepričanje menjavajo kot kako srajco. — Ostane le še vprašanje, kaj je moža dovedlo do usodepolnega sklepa. Morda se je zbal posledic, ki znajo slediti iz „pohitlerjanjenja“ landbundovske stranke.

Celovec. (Divji prešiči v okolici.) Že izza praznikov se je poročalo, da so v okolici Bilčovsa, Kotmare vesi in Žihpolj lovci videli divjega prašiča, ki se potika po tamošnjih gozdovih. Zasedili so jih tudi na Osojskih Turah, pravijo, da biva zgoraj pravcata prašičja družina. Končno so jih sledili v okolici celovške Križne gore, sledovi so bili celo že tik Celovca. V občini Ponfeld pa se je minuli teden na večjem lovu posrečilo, da so ustrelili 135 kg težkega divjega merjasca. V triumfu so ga lovci pripeljali v Celovec in ga razstavili v gostilni „Rösselwirt“ na starem trgu. V prid zimski akciji občine Ponfeld so pobirali malo vstopnino. Radovednežev ni manjkalo. Lovcem okoliških občin pa žilica sedaj ne da več miru in zarotili so se, da tudi oni ne ostanejo brez plena. Lovski blagor!

Tolsti vrh pri Grebinju. (Iz starega leta.) Spimo in zato ne pišemo v naš list. Pa smo se v novom letu vzbudili in vam poročamo o pretekli žalosti in veselju. Najboljše naše sosede nam je pobrala bela žena v minulem letu. Prvi je bil 82 letni Baldenik, dober sosed, veren mož in prijatelj revežev. Sledila mu je mati Stermica, njeni posli so ostajali pri njej po deset let, noben popotnik ni šel od hiše lačen ali žejen. Na kvaterno sredo v adventu smo izročili zemlji starega Zlatka. V mladosti čevljar in tkalec si je prištedil celo posestvo, za bratom pa je podedoval rojstno hišo in posestvo. Rajni so bili vsi že užitekari. Šalekarjeva hiša pa je izgubila dva mlada fanta. — Mošta nam pozimi primanjkuje in privajamo se naimočnejši pijači, ki je obenem najcenejša. Veseli smo ob večerih Mohorjevih knjig, s posebnim veseljem spremljamo kolednika pri njegovem koledovanju po svetu. Bomo videli, kako je uganil s svojim prorokovanjem o Hitlerju.

Železna Kapla. (Razno.) Letošnja zima je prav ugodna za vožnjo lesa in naši kmetje ga prav pridno dovažajo na kolodvor in v reberško tovarno. Les sta po večini pokupila trgovec Leitgeb in papirnica na Reberci. Nekaj borega zaslužka ja bo z vožnjo. — Po kmetijski zbornici je ministrstvo nudilo tudi gorskim kmetom pri nas posebno pomoč v oblik pocenjene rži. Prodaja se 100 kg po 21 šil. in je prodajo prevzela tukajšnja gospodarska zadruga. — Kakega izvora so naši soceji, je pokazal uspeh nedavne pevske prireditve delavskega zbora, ki je baš s svojimi slovenskimi pesmimi dosegel prav lep uspeh in s tem dokazal, da našim delavcem slovensko petje kaj dobro pristaja. — Zanimanje za bodočega tajnika belske občine je med ljudstvom prav veliko. Nadeja se našega človeka, ki bo dobro razumel skrb belskega kmeta. Naši odborniki naj poskrbijo, da v tem upanju ne bo varano!

Trata pri Borovljah. Dne 22. t. m. je umrl po kratki bolezni v častitljivi starosti 84 let priljubljeni in ugledni posestnik g. Josip Ravnik, oče mariborskega odvetnika dr. Rudolfa Ravnika. Ravnikova družina je znana kot narodno zavedna in je ob glasovanju mnogo trpela. Pokojni oče je imel veliko število iskrenih prijateljev in znancev, ki jih je njegova smrt bridko zadela. Na njegovi zadnji poti ga je spremljalo izredno veliko število ljudstva od blizu in daleč, da mu izkažejo zadnjo uslugo. Pokojniku hočemo ohraniti lep in časten spomin, zaostalim žalujočim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Henko gibt es niemals offen, nur in Paketen

Drobiž: Vlada pripravlja spremembo zakona o porotnih sodiščah. Že v marcu 1933 je bilo število porotnikov znižano na 6 in se je sodnikom dala pravica razveljavljanja krivih porotniških sodb. Odslej pa bodo morali porotniki pravilnost svojega mnenja o krivdi ali nekrivdi dokazati. O kazni bodo sklepali skupno s sodnim dvorom. — Ta teden je zamrznilo Vrbsko jezero in se je pričela drsalna sezona. — V Celovcu se je 25. januarja pripetila nenavadna nesreča. Na strehi gostilne Bärenwirt je kidal sneg steklarski vajenec Finding. Bil je privezan z vrvjo. Kar mu spodsne in vajenec trešči na žično napeljavno cestne železnice — vrv je bila dolga 18 m — in od tod na tir. V istem trenutku privozi voz cestne železnice in sprevozniku se posreči ustaviti voz tik pred ponesrečencem. Padeč z dvanadstropne hiše pa za vajenca ni imel težjih posledic. — 14. januarja se je vršila božičnica v bilčovski šoli. Darove je poslalo neko nemško-nacionalno dijaško društvo z Dunaja, Südmärka in Heimatbund. — V vetrinjskem obmestju je nek brezposeln delavec iz snega napravil krasen kip leva v boju s človekom. Snežena soha je vzbudila obilo pozornost Celovčanov. — Celovski „Kärntner Tagblatt“ potvarjajo naciji v Monakovem v propagandne svrhe. Razdeljujejo ga natò tudi v deželi.

NAŠA PROSVETA

Da bomo zaživel.

Naša mladina hoče in mora v dobo gibanja, ustvarjanja in življenja. V naših dneh vsepvsod zmaga mladi rod, zato čutimo tudi mi svojo odgovornost in svoje veliko poslanstvo. V nas živi trajni nemir in moč in zdrava mladost in naš cilj je: duhovno velik, kulturno tvoren in veren slovenski narod na Koroškem.

Se še nekam obotavljamo, ni še v nas dovolj jasnosti in novega pogleda. Morda pozablamo: le samopomoč, lastna žrtev, samostojno iskanje in naš mladostni slovenski idealizem nas morejo privedi do našega cilja.

Mladostnih, požrtvovalnih voditeljev v naše vrste in konec bo morečega obotavljanja in nejasnega pogleda. Na vsaki vasi, v vsakem društvu morajo vzrasti takšne osebnosti, ki bodo zbirale in dvigale. In vas in društvo naj skrbita za svoj voditeljski naraščaj, naj pošiljata svoje najboljše na voditeljske tečaje, ki jih prireja zveza, na fantovske dneve in duhovne vaje. Tu bodo v predavanjih, razgovoru in premišljevanju spoznali in vzljubili svoj voditeljski poklic se vživeli v naše in svoje cilje in ideale, se vračali v društvo z novo voljo in novo mislijo, s konkretnim programom, s polnim srcem in odprtimi rokami. Brez teh nesebičnih in požrtvovalnih voditeljev, ki se na tečajih, v samovzgoji in samozobrazbi smotreno šolajo za svoj vzvišeni poklic velikega dajanja — to je voditeljstvo — ne bomo zaživel.

In vsi ti, ki pridejo ven v naša društva, bodo postali ognjišča novega življenja, ognjišča, ki bodo grela in ob katerih se bo zbirala

vaška mladina k novemu iskanju. Delovni krožki bodo nastali vsepovsod. Česar ne nudi šola, si bo mladina na ta način sama priborila. Gospodarska, socialna, politična vprašanja se bodo obravnavala, o zadružništvu, o novem stanovskem redu, o pokretnih moderne mladine se bo govorilo, širila se bo splošna in strokovna izobrazba, iz mladih vrst bodo rastle narodu novi voditelji, naša mladina se zbirala in dvigala se bo njena miselnost in njeni interesi, polnila se bodo mlada srca in mlade duše.

Prijateljstvo, razumevanje, stanovski ponos in vaška skupnost bodo rastle. Saj živimo v času, ko se povsod gradi nova skupnost, ko zmaguje stremenje po občestvu in močni skupnosti. Predvsem našim vrstam je treba, da smo in postanemo enotni, edini, močni v svojem hotenju, da tako zrastemo v edin, močan narod. Zacetiti rane po naših vaseh, da ne izkrvavi naš narodni organizem, to je drugi velik poklic naših fantov-voditeljev v prijateljskih delovnih krožkih naših društev. Ti krožki bodo druga celica društvenega organizma, mladinskega gibanja.

Mladino zbirati in dvigati, to hočemo, da zopet zadobi ideale in ideje in vsebino svojemu stremjenju. Zato pa je treba število izobrazjenih požrtvovalnih in nesebičnih mladostnih voditeljev, izšolanih po voditeljskih tečajih in samovzgoji in po — nalašč njim in njihovem poklicu prikritih — duhovnih vajah, voditeljev, ki bodo po naših društvih v majhnih krožkih smotreno in po navodilu zveze pričeli svoje delovanje. Edino potom take, za svoji visoki poklic izšolane, disciplinirane in nesebično ustvarjajoče elite se uresničujejo in izvajajo misli, ustvarjajo pokreti, dvigajo množice in vodi mladina.

Na pevski prireditvi v Dobri vesi. Predzadnje nedeljo so pevci iz Globasnice, Železne Kaple, Št. Lipša in Dobri vesi otvorili pevsko sezono novega leta. Za nastop so izbrali 20 pesmi, med njimi tudi par umetnih. Otvoril je skupni zbor z himno „Njav čriez jizaro“, nakar je sledila „Domovina“. Dobro pristojna vrlim našim fantom slovenska melodija, v njihovem petju je veliko občutja in toplote. To so dokazali pa predvsem v posameznih nastopih. Novorojena zbor iz Globasnice in Dobri vesi sta presenetila, požrtvovalnost njunih pevodij in vztrajna vežba sta jih dvignila že danes do višine ostalih naših zborov. Fante iz Železne Kaple odlikujejo krepki basovi, njihova jedrnata „V hrib'h“ in strumni dirigent. Prvačili so seve Št. Lipšani, še od prej znani po ubranosti svojih glasov. Največ navdušenja je vzbudila skupna pesem „Angelček varuh“, ki jo je zbor moral ponavljati. Med odmori sta govorila navduševalne besede zvezin predsednik č. Poljanec in njen tajnik. Koliko je med ljudstvom zanimanja za petje, je dokazala polna dvorana. Spet lep uspeh pevskega pokreta in „Koroški domovini“ priporočamo, da ga vestno beleži.

Rožek—Št. Jakob v R. Dne 21. januarja so prvič nastopili na našem odru fantie in dekleta iz Rožeka. Spored njihovega nastopa je tvorilo tamburanje petie in dve igri. Tamburaši in pevci so želi obilo priznanja. V igri „Za srečo“ pa so dekleta pokazala, da v mestu za podeželsko dekle ni prave sreče. V igri „Kazen ne izostane“ pa so fantje podajali veliko resnico, kako sledi vsakemu grehu zaslužena kazen. Zanimanje za prireditev „faranov“ je bilo med Št. Jakobčani izredno, dvorana je bila nabito polna. Vrlim fantom in dekletom k uspehu iskrene čestitke!

Radšče. Zaključek gospodinjskega tečaja bo v nedeljo, dne 11. febr. s prav peštrim sporedom. Od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer razstava kuharskih izdelkov, ob ½3. uri zaključna prireditev s petjem, prizori, deklamacijami in kup'etom. Pazstavljeni izdelki so na prodaj, ves čisti dobiček služi v kritje stroškov za tečaj.

Škocijan v Podjuni — Št. Rupert pri Velikovcu. V nedeljo, dne 4. februarja priredijo Škocijanarji ob 3. uri v dvorani šolskih sester krasno igro „Vrnitev“. Društvo se nada, da posetijo to nedvomno najboljšo igro

zadnje dobe tudi rojaki severno od Drave v največjem številu. Sodeluje pevski zbor. Čisti dobiček gre v prid zavodu č. sester.

Železna Kapla. (Igra.) Članice dekliške zveze priredijo v nedeljo, dne 4. februarja od 1. uri pop. v Domnikovi dvorani igro „Goslarica naše ljube Gospe“. Med odmori petje dekliškega in fantovskega zbora. Vabljeni!

Loče ob Baškem jezeru. V nedeljo, dne 4. februarja priredijo šentjakovski fantje pri Ročičniku v Ratenčah krasno igro „Garcia Moreno“. Začetek ob 3. uri pop. Ta fantovska igra je med najlepšimi.

Kotmirški pevski zbor v ljubljanskem radiu. V nedeljo, dne 4. februarja nastopijo Kotmirčani povodom svoje turneje na Gorenjsko ob ½12. uri dop. tudi v ljubljanskem radiu, na kar opozarjamo radio-posesnike.

GOSPODARSKI VESTNIK

Poglavitno zimsko delo. Nujno je pozimi: ureditev hleva, senika, skednja, na podu se izmenja gnila deska, na slemenu gnije greda. Na sadnem vrtu se odstranijo suha in uničena drevesa, skopljejo se lahko že sedaj drevesne jame za pomladansko sajenje drevesc. Glavna gospodarjeva skrb je osredotočena na dom, koder najde gospodar vedno novega posla. — Naj pa naši gospodarji-očetje ne pozabijo še druge naloge, ki jim jo nalaga zima: skrb za družino in družinsko življenje. Poletno delo družino trga in izrablja, zima pa naj jo zopet poživi in utrdi. Tudi februarjski dnevi še lahko služijo, da se utrdijo zrahljene vezi med družinskimi člani. Dolgi večeri so kot nalašč, da kmečko družino poživijo duševno. Naši predniki so ob glasnem čitanju Večernic in drugih knjig, ob prebiranju sv. pisma in ob plemeniti družinski zabavi dobro znali buditi v svojih duha, ki ga tirja kmečka zemlja.

Absolvente kmetijskih šol, ki so sprejeli mesečnik „Brazda“ in vse one, ki bi imeli zanj zanimanje se naproša, da prenakažejo naročnino na naslov koroškega poverjenika Alberta Breznik, Žitara ves, P-Miklauzhof.

Letošnji prispevki zilskih občin za regulacijo Zile. Za tekoče leto so bili zilskim občinam predpisani sledeči prispevki: Brdo 7698.10, Goriče 1996.90, Sv. Štefan na Zili 6539.50, Blače 1640.40, Šmerče 11.586.20, Bistrica na Zili 4642.80, Straja ves 7264.90, Podklošter 8393.20, Bekštanj 11.259.70, Marija na Zili 8038.10, Beljak 31.659.50 šilingov.

Celovski trg minulega tedna. Pšenica 33—34, rž 19—21, ječmen 14—17, oves 14—15, ajda 18—20, koruza 13—19, grah 80—1.20, krompir 12—15, sladko seno 6—8, kisló 6. slama 6, zelje 30—40, repa 20—30 g za kg. Goveja mast 4.00—5.00, sirovo maslo 3.50—5.—, prekajena slanina 4.—, svinjska mast 2.40—2.80, jajca 20—21, kokoši 3.00—4.00, race 4.00—5.00, gosi 10—12.—, drva mehka 30 cm 3.00—4.00, bukova 4.00—5.00 šilingov.

RAZNE VESTI

Anglež o skrivnostih daljnega vzhoda. Nedavno je angleška javnost obračunila z nekim zdravnikom, ki je priobčil knjigo o delovanju tajinstvenih sil na vzhodu. Prisilila ga je z osmešenjem, da je pustil delo na londonski kliniki in stopil v ozadje. Drugi angleški učenjak je bil previdnejši z izdajo slične knjige, izročil jo je samo 27 ljudem. V tej knjigi pripoveduje, da se je v času svojega 27 letnega bivanja na vzhodu seznanil z Afrikancem in Indijcem, ki sta lahko nenadoma izginila v zraku. Nek Egipčan mu je pričaral na razdaljo 20 m slugo, ki je tedaj bival nad 30 km daleč od njega. Nekoč je potoval s karavano ob Nilu, kar je vodja karavane nenadoma obstal in dejal, da se ustavi, ker se nekje za gorami bije boj med dvema plemenoma. Ko ga je Budge vprašal, odkod to ve, je vodja napravil iz ilovice 20 vojakov, vtaknil v vsakega vzmet in nenadoma so se pričeli vojaki boriti, kakor da bi res živeli. Ko je karavana drugega dne nadaljevala pot, je prišla v podrto

vas, na levi in desni pa so ležali starejši možje in žene z razbitimi lobanjami. To so izjave, ki jih je raziskovalec dal radovednim časnikarjem. Po njegovem mnenju pa Evropejci niso sposobni razumeti take pojave, ker v vsakdanjem življenju delajo preveliko razliko med zemeljskim in nadnaravnim življenjem.

Odkod pustni običaj. Pustni običaj „šem“ in „maškerad“ izvira iz običajev poganskih časov, ki jih krščanstvo ni moglo iztrebiti. V svojem bistvu izvira iz človekove želje, da bi se oblikoval po bogu. Še danes predstavljajo mnogi poganski narodi svoje bogove z maskami, ki si jih nadenejo njihovi svečeniki. Zadnji ostanek čarovnega in poganskega kulta so pustne norčavosti. Prava domovina pusta je vroči jug, ki na tan dan slavi praznik norca vseh norcev. Tega proslavljajo na pustni dan s tisočvrstnimi prireditvami in domislicami, s plesom, hruščem in razposajenostjo. Posebno je znan beneški karneval (pust).

Največji potres v svetovni zgodovini je potres v indski provinci Nepal. Še vedno niso znane uradne številke smrtnih žrtev strašnega potresa. Brzojav iz Kalkutte poroča, da je samo v mestu Monghyr izgubilo življenje nad 25.000 ljudi. V Nepal se je porušila tudi kraljevska palača in pokopala pod zidovjem dve hčerki nepalskega kralja in vnukinjo ministrskega predsednika. Novejša vesti javljajo, da je bilo prizadetih po potresu več provinc, skupne žrtve se ceni na 200.000. Vlade hitijo s pripravami, da zabranijo širjenje kužnih bolezní, ker leži še tisoče žrtev nepokopanih.

Tekma za nagrado. Čokoladni kralj iz Melbournea je razpisal nagrado 300.000 S za največjo hitrost letala o priliki mednarodne letalske tekme v mesecu oktobru tekočega leta. Za nagrado vlada razumljivo izredno zanimanje in že danes se slavnejši letalci pripravljajo na tekmo. Ravno kar je najslavnejši letalec Američan Wedell naznanil, da bo zgradil letalo, ki bo vozilo z brzino 700 km na uro. Njegova napoved je resna in je tudi on tisti, ki je prvi dosegel 500 km na uro. — No, kdo bi se javil, da priseda?

Kralj lažnjivcev. V ameriški državi Wisconsin priredijo vsako leto tekmo, ki jim prinese kralja lažnjivcev. Ta svojevrstni kralj dobi gumijasto kolajno v znak. Tako tekmo je klub priredil tudi letos. Za kralja je bil izvoljen nek mladenič, ki je pripovedoval, da imajo v njegovi rodbini staro uro. Ura je tako stara, da je senca njenega nihala (Pendel) z neprestanim nihanjem izklesala globoko luknjo v zadnjo stran. Med tekmovalci je bil drugi, ki je pripovedoval o stari puški, s katero je oče rad hodil na lov na bivole. Nesla je tako daleč, da so ustreljeni bivoli prej razpadli, predno so jih lovci dosegli. Krogle pa so bile napolnjene s soljo, da se bivolsko meso ni medtem pokvarilo.

Pa še ena pustna. Franček je napravil domačo nalogo o konju: „Konj je koristna žival. Ima štiri noge, po eno na vsakem vogalu in rep na drugem koncu. Na prvem koncu pa ima konj glavo, ne tako kakor slon, ki ima rep spredaj in zadaj. Konj je edina žival, ki nosi čevlje in je spodaj iz železa. Toda čevlje ne sezuje, ko gre spat. Če bi bil jaz konj, bi bil rajši krava, ker ji ni treba delati.“

Yabilo

k

Letnemu občnemu zboru

Hranilnice in posojilnice v Šmihelu pri Pliberku, ki se vrši prvo postno nedeljo, dne 18. februarja 1934 ob 3. uri popoldne v zadružni pisarni.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika lanskega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1933.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Volitev novega načelstva in nadzorstva.
6. Slučajnosti.

10

Načelstvo.